

РОЛЬ ПРОФЕСІЙНОГО САМОРОЗВИТКУ ДЛЯ УСПІШНОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЮРИСТА

(Куліда О.О., асистент, аспірант)
МДПУ ім. Б. Хмельницького, м. Мелітополь, Україна

У сучасному суспільстві виникає ряд протиріч в області професійної діяльності фахівців в області права, до яких можна віднести наступні: дедалі більші вимоги до професійних умінь фахівця, до його особистості та відсутність науково-обґрунтованої теорії професійного саморозвитку юриста; великою кількістю підходів до професійного саморозвитку та відсутність наукового підходу до професійного саморозвитку юриста, в рамках якого ефективно здійснюється його формування; індивідуальний, розрізнений характер системи професійного саморозвитку юриста і дискретний характер сформованої системи післядипломної освіти фахівців в області права.

Професійний саморозвиток юриста – це цілеспрямований процес фахівця в області права на самовдосконалення своїх професійних умінь і навичок.

В процесі професійної діяльності у юриста виникають потреби в набутті нових знань і формуванні нових умінь. І тут найважливішою умовою успішної професійної діяльності юриста стає його професійний саморозвиток. Реалізувати ж потреби в набутті цих знань, умінь і навичок можна тільки шляхом активного саморозвитку, який забезпечує формування точних уявлень про шляхи і методи цілеспрямованого вирішення завдань власного самовдосконалення. Якщо розглядати поняття саморозвитку крізь призму професії юриста, то саморозвиток можна визначити як процес цілеспрямованого розвитку себе як фахівця в області права, який включає в себе перш за все самовдосконалення тих компетенцій, які забезпечують успіх в професійній діяльності. Саморозвиток юриста, його значимість і сам процес здійснення базується на особливостях професійної діяльності, які передбачають:

- широкий спектр поширення (від державних структур - правоохоронних органів, до загальних управлінських і господарських структур);
- високі вимоги до утворення фахівця (як правило це закінчення ЗВО або вчений ступінь);
- відповідальність за вчинені дії (юрист приймає рішення, від яких залежить життя людей - взяття під варту, твердження обвинувального висновку, пред'явлення позовів та ін.);
- схильність стресових ситуацій (постійне спілкування з людьми, ведення переговорів, ненормований робочий день);
- певні вимоги до особистості юриста (так як дії юриста є гласними, знаходяться під наглядом суспільства, юристом може стати людина тільки з бездоганною репутацією, що володіє певними моральними цінностями і ідеалами).

Виходячи з даних особливостей професійної діяльності складається ряд вимог до індивіду, який збирається влаштуватися юристом, до них ми можемо

віднести такі: певний рівень інтелектуального розвитку; рівень сформованості професійних компетенцій; стан здоров'я індивіда; бездоганна репутація; прогнозоване зростання професійних умінь.

У сучасній системі юридичної освіти виникає ряд протиріч, внаслідок яких виникає проблема формування здатності юриста до професійного саморозвитку.

- професійний саморозвиток юриста є тривалим процесом, що відбувається протягом усієї професійної діяльності;

- професійний саморозвиток слід розглядати як мету післядипломної освіти юриста;

- професійний саморозвиток є найважливішою умовою ефективної діяльності юриста.